

det, de ellers ikke vilde stemme for, men jeg maa antage, at det ærede Medlem Hr. Pürschel har et Ideal af den Beskaffenhed.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel erklærede, at han maatte fraraade det af mig stillede Forslag, for han frygtede visse Følger af en Vedtagelse af det. Ja, jeg kan ikke se, hvilke farlige Følger der kunde komme deraf. En Vedtagelse af, at vi afventer Forslag om Kriseforanstaltninger, kan dog formentlig ikke være i Modstrid med konservative Ønsker. Det maa saa blive Regeringens Sag at formulere disse Forslag, som den mener den kan formulere dem. Vi maa jo erindre, at den nuværende Regering er ingen parlamentarisk Regering; det er et Slags Forretningsministerium, et Ministerium uden Følger, som har at gøre sin Gerning, saa længe det vil regere, og hvis Folketinget vedtager at paalægge denne Regering visse Ting, maa den naturligvis gaa i Gang dermed eller gaa sin Vej. Det er saa lige til, og jeg ser ikke noget rædselvækkende i, om denne Regering gik, ja, endnu mindre i, om den gik til at udskrive Valg, hvad den jo har bebudet ved forskellige Lejligheder. Jeg synes, det vilde være en Befrielse for Befolkningen, som det nok var værd at stræbe efter. Ja, det ærede Medlem Hr. Willesen, hørte jeg, advarede stærkt imod Valg; det kan jeg godt forstaa, for hvis vi kom til Valg, kom der jo neppe mere to ind af det Parti.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch fraaadede ligetede den af mig stillede Dagsorden og fremsatte en selvstændig. Jeg takker det ærede Medlem for forskellige af de Bemærkninger, han fremsatte. Venlige Ord fremsatte han om dem, der vilde komme til at lide ilde, hvis Nedskæringsplanerne gennemførtes, venlige og fornuftige Ord sagde han om Rimeligheden af at fremme offentlige Arbejder — om faa Dage faar vi jo Finansloven til Behandling, og saa vil vi faa Lejlighed til at se omsat i Praksis disse venlige Ord; jeg glæder mig til at se det.

Hvad angaar det Forslag, som det ærede Medlem stillede, kunde jeg naturligvis ikke have noget imod, at et Udvalg fik den Opgave at overveje Erhvervsproblemer. Der er i Forvejen tre forskellige Udvalg, som besørger denne Overvejelse. Vi foreslog forleden, da man beskæftigede sig med Krisespørgsmaalene, at søge Overvejelserne samlet i eet Udvalg, men det var der ikke Stemning for her i Folketinget; at der nu til i Dag skulde være blevet Stemning for at lave et nyt Udvalg foruden de tre, der i Forvejen har forskellige Krisespørgsmaal til Behandling — og flere kan jo ventes i de

kommende Dage —, kan jeg vanskeligt tænke mig. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde: Det kan jo ikke nytte noget at stille en Dagsorden som den, Socialdemokraterne her stiller, for Forespørgeren tror dog ikke, har dog ikke Tillid til, at Regeringen vilde fremsætte Forslag, som svarede til hans Ønsker. Nej, jeg indrømmer, at megen Tro har jeg virkelig ikke til den nuværende Regering, men jeg antager, at noget lignende gælder det ærede Medlem selv. Tror det ærede Medlem virkelig for Alvor, at Regeringen vilde være villig til at nedsætte dette Udvalg og, hvis det nedsættes, være villig til at medvirke efter det ærede Medlems Ønsker i dette Udvalg? Hvis det ærede Medlem tror dette, har han en større Grad af Tro og Tillid, end jeg egentlig anser ham for at have. Nej, Forslaget om et saadant Udvalg kan jeg kun opfatte som en velvillig Bevægelse, men ikke som nogen Realitet, og medens jeg ikke finder nogen Grund til at anbefale at stemme imod det, vil jeg fraraade mine Meningsfæller at deltage i Afstemningen vedrørende dette Forslag.

Det Forslag, det ærede Medlem Hr. Willesen fremsatte, var, saa vidt jeg forstod, Programmet for det Parti, han repræsenterer, og det kan fornuftigvis ikke vente Tilslutning fra andre end de to Medlemmer, der nu en Gang tilhører dette Parti.

Jeg vil saa rette et Par Bemærkninger til den højtærede Statsminister, som i Eftermiddags fremkom med et yderligere Svar til mig. Jeg forstod, at den højtærede Statsminister var blevet vred, ja, ligefrem ophidset. (Afbrødelse: Nej). Ja, det er jo ikke den højtærede Handelsminister, jeg sagde det om, det var den højtærede Statsminister, saa det kan ikke nytte, at den højtærede Handelsminister siger nej. (*Handelsministeren* [Slebsager]: Jeg sagde ingenting!). Ja ja, saa meget des bedre. Som sagt, der var ingen, der kunde undgaa at lægge Mærke til den Harme, der var i den højtærede Statsministers Tale og Udtryk i Eftermiddags, og det er et daarligt Tegn, for det kan være Tegn paa Uro i Samvittigheden. Den højtærede Statsminister vendte sig med Voldsomhed imod mig og sagde, at Stauning er *den sidste*, der har Lov til at komme og rette Bebrejdelser mod Regeringen. Hvorfor dog det? Det forstaa jeg ikke rigtig. Hvorfor skulde jeg være udelukket fra at møde, om det saa skulde være som den første, og rette Bebrejdelser mod Regeringen? Den højtærede Statsminister gav en Slags Forklaring. Han sagde, at Krisetilstandens Oprindelse stam-